
Marita G. Schmitz
Od žrtve
vam
u kreativnu snagu
mog života
Samoizlječenje uz pomoć
svemira i pozitivne rečenice

Marita G. Schmitz

Od žrtve

van

u kreativnu snagu

mog života

Samoizlječenje uz pomoć ☝

svemira i pozitivne rečenice

Postanite ponovno kreator svog života!

“Pronađite ljubav prema sebi koju ste izgubili kao dijete”

Izgubio si ga negdje usput,
jer ste se borili samo za priznanje i uvažavanje.

Ako ste naišli na moju knjigu, onda dragi svemir želi, da je pročitaš i pustiš da djeluje na tebe – jer slučajnosti nema!

I.

Moja borba za priznanjem i uvažavanjem, uključujući traume i iskustva bliska smrti

II.

Samoizlječenje uz afirmacije i pomoć odozgo

ŠTO su afirmacije ili uvjerenja?

GDJE ih mogu nabaviti?

KAKO ih koristiti?

III.

Narcizam i manipulacija

Kako vas povrijeđenost od strane drugih može učiniti ovisnima i uzrokovati da krivite i sebe.

IV.

Fibromialgija se susreće s menopauzom

I u isto vrijeme prkosno dijete

V.

Natjecanje unutar obitelji

Nije se radilo samo o tome da bude najbrži, najbolji, najpopularniji, nego i najbolesniji (nevjerojatno, zar ne?!).

U svemu su svi željeli poentirati s roditeljima kako bi dobili malo priznanje, pohvalu ili pohvalu.

VI.

Zadatak učenja – prepustiti se

Iz toga da budem žrtva - da ponovno budem kreator svog života i iscjeljujem se uz pomoć svemira i afirmacija.

Postanite ponovno kreator svog života!

Ja sam najbolji primjer da afirmacije djeluju,

i želio bih podijeliti svoje znanje i iskustva s vama.

Počelo je kada sam prvi put posjetio kliniku za odvikavanje...

Ne, nije tamo počelo...

Tada sam konačno počela razmišljati o sebi, svom životu i onome što sam doživjela...

...i razmišljao sam o savjetima koje sam dobio...

... zbog brojnih bolova i poremećaja kretanja, od kojih su neki liječnicima bili neobjašnjivi, a prije svega zato što mi je psiholog rekao da ću se definirati prema učinku i da ponekad smijem reći “ne”.

Moja borba za priznanjem donijela mi je traume – od kojih je jedna tek dugo nakon toga prepoznata kao iskustvo bliske smrti.

I.

Moja borba za priznanjem i uvažavanjem, uključujući traume i iskustva bliska smrti

Odrastao sam kao gradsko dijete s troje braće i sestara u narcisoidnoj obitelji – bez ljubavi i empatije.

Za alergije znam odmalena.

I dalje sam bila veselo, muzikalno, sportsko i bistro dijete.

Obuku sam odradio u uredu.

Također sam uvijek bio znatiželjan i sve mi je objašnjeno.

Kasnije sam sam pročitao stvari.

U svemu sam dao sve od sebe. Bio sam vrlo talentiran i dobivao sam ljubomoru samo od svoje braće i sestara, što me naravno usporavalo. Donedavno sam mislila da je rad u uredu moj životni posao i da ću to raditi cijeli život, odnosno da je to čak moj poziv.

Ali samo sam se iscrpio i borio za priznanje i uvažavanje dok se u jednom trenutku nisam srušio.

Iznad svega, najčešće sam dobivao samo priliku za ugovor o radu na određeno vrijeme.

Jednom sam imao stalni ugovor o radu - odjednom nakon 3 godine firma je prodana nekome drugome i broj zaposlenih je drastično smanjen. I oni koji su nedavno počeli raditi u ovoj tvrtki pušteni su uz otpremnine i sporazumni raskid. Naravno, ja sam bio jedan od njih.

Na jednom poslu sam imao ugovor na 3 godine i nakon prve godine rečeno mi je da se ugovor ne može produžiti. To je čak utjecalo na nekoliko zaposlenika u tvrtki jer su oni ili mi slučajno sjeli u mjesta državnih službenika. Dakle, nisu nas uopće trebali angažirati.

Ali sada su nam dali do znanja da su pogriješili i da se možemo na vrijeme pripremiti za prijavu negdje drugdje te su nas zamolili da zatražimo privremenu potvrdu.

Kolegica je tada tužila i čak dobila ugovor o stalnom radu. Nakon što sam to čuo, otišao sam i kod odvjetnika. On je tada podnio tužbu u moje ime – a ja sam bila puna nade i stvarno sam se iscrpila na poslu. Naravno, pomislio sam

Opet, ako dam sve od sebe, uspjet će da mogu ostati...

Tada sam se osjećao kao da sam se prehladio i kako mi se jedan obraz povećao, a oko iznad njega smanjilo - mislio sam da sam dobio propuh.

Ali nije se pokazalo da se radi o prehladi, niti je otok na licu htio nestati.

Pa sam s tim otišao liječniku. Potom je radi sigurnosti napravio magnetsku rezonancu jer se pokazalo da se radi o paralizi lica.

Za mene i liječnike to je bilo neobjašnjivo - otuda magnetska rezonanca.

Ali nisu ništa našli.

Danas znam da je to bio stres i zato što sam se toliko trudila da sačuvam posao.

Liječnik mi je tada dao lijekove za regeneraciju živaca i akupunkturu. To je potrajalo - ali sam se nakon nekoliko tjedana mogao vratiti na posao. Lijek se još uvijek može nastaviti.

Otprilike godinu dana kasnije - nekoliko sam se puta prijavio za druge poslove i dobio mnogo odbijenica - još uvijek nisam imao izgleda za novi posao.

Odjednom sam nekoliko puta zaredom dobio infekcije s groznicom - ponekad s prehladom, ponekad s gastrointestinalnom gripom i svaki put s visokom temperaturom.

Tada se jedna ruka više nije htjela dizati – vratila sam se liječniku. Zatim sam dobio injekcije u nadlakticu/rame.

Morao sam se neko vrijeme odmoriti jer sam bio jako iscrpljen.

Zatim je, prilikom sljedeće posjete, moj obiteljski liječnik poslao uzorak krvi u laboratorij. Ovdje mi je

dijagnosticiran EBV Eppstein-Barr virus ili Pfeifferova žlijezdana groznica i prvo sam pušten na bolovanje na neodređeno vrijeme.

Za to vrijeme jedva sam se uspinjala uz stepenice, puno sam ležala i bila potpuno iscrpljena i nakon najmanjeg posla.

Nakon 5 mjeseci konačno sam ponovno bio u formi.

Kad sam se vratio na svoje radno mjesto, ono je sada bilo popunjeno, pa sam zadnjih nekoliko mjeseci premješten na drugo radno mjesto.

Također sam uživao raditi tamo - ali već sam se prijavio za nekoliko radnih mjesta u svom starom rodnom gradu odmah nakon isteka mog privremenog ugovora.

Nekoliko stvari se dogodilo na mom zadnjem poslu. I ovdje sam imala ugovor na određeno vrijeme - ovaj put za vrijeme trajanja roditeljskog dopusta nositelja posla. I – naravno, tu sam se opet potrudio – i više nego što je bilo potrebno – jer cilj mi je opet bio – konačno opet dobiti stalni ugovor. Može biti da se nositelj posla uopće ne vrati, pomislio sam u sebi.

Tijekom vikenda odjednom sam osjetila vrtoglavicu i jaku mučninu, nisam više mogla podići ruku pa sam morala otići u bolnicu na kontrolu.

Tada je dijagnosticiran visok krvni tlak. Tada sam imao samo 30 godina.

Liječnik je tražio razloge za to. A budući da se ništa nije moglo organski dijagnosticirati, pretpostavio je da sam to jednostavno naslijedila od svojih roditelja, koji su oboje imali visok krvni tlak.

Morao sam ostati u bolnici tjedan dana kako bih prilagodio lijekove.

Danas znam da je do visokog tlaka došlo samo zato što sam sama sebi stvarala pritisak i prepuštala se pritisku vanjskih izvora.

Tu i tamo nisam mogla disati, pocrvenjela sam i hiperventilirala – jednom me kolegica s posla čak odvela liječniku. Ali liječnik je upravo ponovno dijagnosticirao visoki krvni tlak. Rekli su da je to samo visok tlak, da se opustim i onda će biti dobro.

Redovito sam uzimala lijekove za krvni tlak 2-3 godine.

Za to opet nitko nije imao objašnjenja.

Danas, međutim, znam da su to sve morali biti manji napadaji astme.

No zapravo sam uspio produljiti ugovor o radu za 1 godinu jer sam pristao prijeći na radno mjesto sa samo 25 sati.